

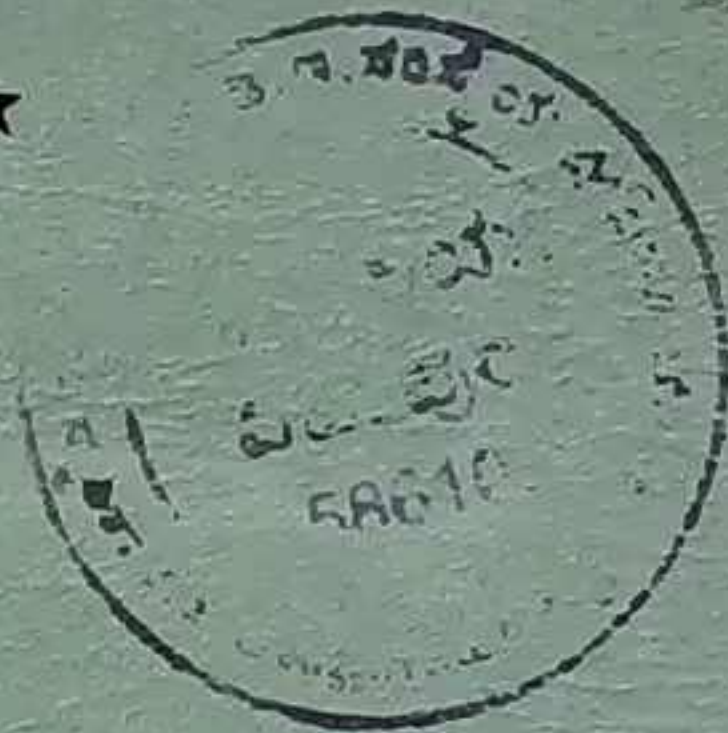
1945

ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ನಂ|| ೭೮

ಮೆರಮಿಂಡದೇವನ

(ವಚನಗಳು.)

College of Commerce
Library, Bangalore.

ASPC Library

820 HAL

G3143

ASPC Library

ಪ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟೆ.

ಪ್ರತಿ-೦ = ೬೨

ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನು ಜೋಳಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಲದೇವನು
ಗ್ರಾಮದವನು. ಅವನು ವಚನಕಾರನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಗಂಗ ವಚನಗ
ಳನ್ನು ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಈಗ ಪ್ರಕಟಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಇವನು ತಮಿಳು
ನಾಡಿನವನು. ಆದರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾನುಭವದ ತತ್ವಗ
ಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನದ
ಭೇದವನ್ನೂ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗಗಳ ಸ್ವರೂಪನ್ನೂ,
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಬಹು ಆಳವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.
ಇದರಿಂದ ತಮಿಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳ
ಪ್ರಚಾರವು ಉಂಟಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಅಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಯೂ ಶೇರಳ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ವೀರಶೈವ ಶಿವಶರಣರು ಆಗಿ ಹೋಗಿ
ರುವರೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರು ಉತ್ಪ
ನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನು ತನ್ನ ವಚನಗಳನ್ನು 'ವಿಘಟದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ
ಲಿಂಗ' ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದರೆ ಅಂಗ
ಅಥವಾ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ದೂರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ಎಂದು
ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. 'ವಿಘಟದೂರ
ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ' ಎಂತಲೂ ಅವನ ಮುದ್ರಿಕೆಯು ಇದೆ. ವಿಘಟ ಎಂದರೆ
ಭೇದ. ಭೇದಕ್ಕೆ ದೂರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಭಾವವು ಇದರಲ್ಲಿದೆ.

ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನು ೬೩ ಮಠಾತನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮಠಾ
ತನರೆಲ್ಲರೂ ತಮಿಳು ದೇಶದವರಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವೀರಶೈವ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇವನೊಬ್ಬನ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನಿರೂ
ಪಿಸಿದಂತೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಈತನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ
ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಶಿವಾನುಭವವು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಾತಿಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ
ವನ್ನು ಎಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವರೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರೆಂದು ಅದು ಯಾವಾ

ಗಲೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಭಕ್ತಿ, ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಾಮರಸ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಭಕ್ತನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಒಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಹಾಗೆಯೇ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಗಳು ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಇತರ ಅವರಣಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಡೆಗಳನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಹೀಗೆ ಶಿವಾನುಭವದ ತತ್ವವಿದೆ. ಈ ತತ್ವಕ್ಕನುಸರಿಸಿಯೇ ವೀರಶೈವಾಚರಣೆಗಳು ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ವೀರಶೈವರಿಗೆಲ್ಲ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಗಳ ನಿಂದೆಯು ಮತ್ತು ಅನಾದರಣೆಯು ಅಸಹನೀಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭಕ್ತ ನಿಂದೆಯೂ ಅಸಹನೀಯವಾದುದು. ಯಾರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಶಿವಶರಣರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. (ಹಿಂದೆ ಅಗ್ಗ ವಣಿಯ ಹೊನ್ನೆಯು ಮತ್ತು ಒಲೆಯ ಶಾಂತಯ್ಯಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು. ಪುಟ ೮೭) ಇದರಿಂದ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಠಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಲೋಕಸತ್ತಾಕ ತತ್ವಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ತಿರುವಾರೂರು ಅನೇಕ ಶಿವಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ ಶಿವಭಕ್ತರಿಂದಲೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಜೋಳದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತಿರುವಾರೂರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವೇ ಮುಖ್ಯ ಗುಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೆರೆಮಂಡದೇವನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗಣಾಚಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ತಿರುವಾರೂರೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಯು ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಭಕ್ತರು ದಿನಾಲು ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತ ಇದ್ದು ರಥವನ್ನು ಎಳೆಯುವ ದಿವಸ ಅವರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹೋದರು. ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಮೆರೆಮಂಡದೇವನೂ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಸೌಂದರ ಸಂಬಿಯಣ್ಣನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನು ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದಿಂದ ದೇವಾಲಯದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಕಹಳೆ ಮದ್ದಳೆಗಳೂ ಶಂಖ ನಾದವೂ ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನೇಕ ನರ್ತಕರೂ ಗಾಯಕರೂ

ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅವನು ಉತ್ತಮತರದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮವಿಗಲೆಗಳು, ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ, ವೈಯಲೆಲ್ಲ ಚಂದಿನಿ ಇವುಗಳ ಸುಗಂಧ ಎತ್ತಲೂ ಹಬ್ಬಿರಲು ಅಶ್ವಾರೂಢನಾಗಿ ಒಕ್ಕೇ ಉತ್ಸವದಿಂದ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯದೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಗಿಲಿನ ಒಳಗಿಂದ ನಡೆಯಿಸುತ್ತ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿವಭಕ್ತರು ನೆರೆದಿದ್ದರೂ, ಅವರನ್ನು ನೋಡದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸದೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಡಿಯ ಮುಂದೆ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಸೊಕ್ಕೇರಿ ನೋಡುತ್ತ ದೇವಾಲಯದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಮೆರೆಮಂಡದೇವನು ಅವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ನೆರೆದ ಭಕ್ತರಿಗೆ—ಇವನಾರು? ಶಿವಾಲಯದ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನಿಳಿಯದೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಗರ್ವವೆಷ್ಟು ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ನೆರೆದ ಜನರು—ಇವನು ಸೌಂದರ ಸಂಬಿಯಣ್ಣನು. ಇವನು ದೇವರಿಗೆ ಸಲುಗೆವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಶ್ವರನು ದಿನಾಲು ಇವನಿಗೆ ಪಡಿ ಹೊನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇವನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಮೆರೆಮಂಡದೇವನು ಘಡುಘಡಿಸುತ್ತ—ಇದೇತರ ಭಕ್ತಿ? ಇಂಥವನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವನೇ? ಇವನ ನಡೆಯು ಭಕ್ತ ಸಭೆಗೆ ಹೊರತಾದದ್ದು. ಇಂಥ ಸೊಕ್ಕಿನವನಿಗೆ ಶಿವನು ಪ್ರೀತಿಸುವನೇ? ಇವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರಿ ಎಂದು ಕೋಪಾಟೋವ ದಿಂದ ನುಡಿಯಲು ನೆರೆದ ಭಕ್ತರು ಅವನಂತೆಯೇ ಕೋಪೋದ್ರೇಕವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಸಂಬಿಯಣ್ಣನನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಅವನು ಅಂಜಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ದೇವಾಲಯದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದರ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಸಂಬೆಣ್ಣನ ಕುದುರೆಯೊಂದೆಸೆ, ಅವನ ತುರಾಯಿಯೊಂದೆಸೆ, ಅವನ ಪರಿವಾರ ಒಂದೆಸೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವು. ಸಂಬೆಣ್ಣನು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತ ದೇವರೆದುರಿಗೆ ನಿಂತು ದೇವರೇ ನಿನ್ನ ಸಂಬಿದ ಸಂಬಿಗೆ ನಿನ್ನೆದುರಿಗೆ ಹೀಗಾಗಬೇಕೇ? ನನ್ನನ್ನು ಇವರು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯಿ ಎಂದು ಆರ್ತಸ್ವರದಿಂದ ರೋದಿಸುತ್ತ ದೇವರ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದನು.

ಆಗ ಶಂಕರನು ಲಿಂಗ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅವನೂ
ಗಾಬರಿಯಾದವನಂತೆ. ನಟಿಸುತ್ತ — ಮಗನೇ, ನೀನೇಕೆ ಭಕ್ತರನ್ನು ನಂದಿ
ಸದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ? ನನಗೂ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಹೀಗೆ ಅಂತರಿಸಬಹುದೇ?
ನಾನು ಭಕ್ತಕಾಯನೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಮರೆತೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಲು,
ನಂಬಿಯು. ನೀನು ಸಹ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅಂಜಿದರೆ ನನ್ನ ಪಾಡೇನು? ನಾನು
ಉಳಿಯುವುದೆಂತು? ಎಂದು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ರೋದಿಸಹತ್ತಿದನು.

ಇತ್ತ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನು ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಮುಚ್ಚಿದ ಒಳಬಾಗಿಲು
ಗಳು ತೆರೆಯದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಖತಿಗೊಂಡು—ಶಂಕರನೂ ನಂಬಿಣ್ಣನೂ
ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಶಿವ
ಭಕ್ತರನ್ನು ಮೀರಿದವರೊಡನೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡದ
ವರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಒಲ್ಲದ ಈಶ
ನನ್ನು ಭಕ್ತರಿಂದ ಹೊರಗು ಮಾಡಬೇಕು, ಅವನನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು,
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವ ಭಕ್ತನೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬಾರದು, ಅವನನ್ನು
ಹೊರಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡೆದನು.

ಗರ್ಭಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಈಶನೂ ಅವನ ಮುಂದಿದ್ದ ನಂಬಿಯ
ಣ್ಣನೂ ಆ ಡಂಗುರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಈಶನು ಭಯಪಟ್ಟು—ಭಕ್ತರ ಈ
ವಿರೋಧವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ತಡೆಯಲಿ! ಭಕ್ತರು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿ
ಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವರಾರು? ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ನಂಬಿಯು
ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ನಡುನಡುಗುತ್ತ — ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ನಿನ್ನ
ಗತಿಯು ಹೀಗಾದರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು? ನಾನು ಸತ್ತೆನು ಸತ್ತೆನು
ಎಂದು ಒರಲಹತ್ತಿದನು. ಪರಮಾತ್ಮನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ—ಈಗ ಮಾತ್ರ
ಈ ನಂಬಿಯು ಹಾದಿಗೆ ಬಂದನು. ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂ
ಬುದು ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ—
ಅಂಜದಿರು, ಅಂಜದಿರು. ನಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಹೀಗೆ ಕ್ರೋಧವುಳ್ಳವರಾದರೂ
ಅವರಿಗೆ ಯಾರು ಶರಣೆಂದೆನ್ನವರೋ ಅವರನ್ನು ಅವರು ಕಾಯುವರು.
ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಡಲು ಮುಂದಾಗುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ
ನೀನು ಪುರಾತನ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಹತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ
ದನು. ಆಗ ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ನನಗೆ ಈ ಮಹಿಮರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಲಕ್ಷ
ದ್ದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಹ ಮರೆ

ತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಹಾಡುತ್ತ
ಎಂದು ಅಂದನು. ಆಗ ತಿರುವಾರೂರೇಶ್ವರನು ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖದಿಂದ
ನಂಬಿಯಣ್ಣನೇ ಕೇಳು, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ಭಕ್ತರನ್ನು ಒಂದಿಸಬೇಡ,
ಪುರಾತನರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರ
ಣೆಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರನ್ನು ಹಾಡಹತ್ತು ಎಂದು ಒರೆದನು.
ಆಗ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಝಗ್ಗನೇ ಪ್ರಕಾ
ಶವು ಬಿದ್ದಿತು. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಂತಃಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಪುರಾ
ತನರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಿರುಪಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಡಹತ್ತಿದನು. ಅವನು
ತಿರುನೀಲಕಂಠ, ಇಹಪ್ರಗಿಯಾಂಡ, ಇಳಿಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರ, ಸೇದಿರಾಜ
ಮೊದಲಾದ ೬೩ ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ವೀಣೆಯ ನಾದದಲ್ಲಿ ಹಾಡ
ಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಅವನ ಮೂಲಕ ಹಾಡುತ್ತಾನೋ ಎನ್ನು
ವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ಹಾಡುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತ ಗರ್ಭ
ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬರಲು ಆ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ
ತೆರೆದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಳಗೆ ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ
ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ಕ್ರೋಧಾವಿಷ್ಟರಾದ ಭಕ್ತ ಜನರು ಮುಕುರಿದ್ದರು. ಆದರೆ
ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ತಿರುಪಾಡಿನ ದನಿಯು ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಅವರ
ರೋಷವು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಅಡಗಿತು. ಅವನು ಪುರಾತನರನ್ನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ
ಸ್ವರದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಮುಂದುವರಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಅವರ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿರಸಪ್ರವಾಹವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಬರಹತ್ತಿತು.

ಭಕ್ತ ಜನರ ಇದಿರಿಗೆ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಅವನು
ತನ್ನ ಮುಂದೆ ತಿರುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಬರುವ ನಂಬಿಯಣ್ಣನನ್ನು
ಕಂಡು—ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತಿ? ಇದು ಹೊಸತಾದದ್ದು.
ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಪರಮಭಕ್ತನಾದ ಇವನೊಡನೆ ಕೋಪಿಸಿದೆನು, ಎಂದು
ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವನ ಮೊದಲಿನ ಕೋಪವು
ಅಡಗಿತು. ಆಗ ಅವನು—ನಾನು ನಂಬಿಯಣ್ಣನನ್ನು ಭಂಗಿಸಿದೆನು. ಇಷ್ಟೇ
ಅಲ್ಲ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿರುವಾರೂರು ಭಕ್ತರಿಂದ ಹೊರಗೆಂದು ಡಂಗು
ರವನ್ನು ಹೊಯಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಪಾಪಿಷ್ಠನು. ನಾನು ಇನ್ನೇಕೆ ಜೀವಿ
ಸುವುದು? ಶಿವದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೃಡನಿ
ಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹದನಾದ ಒಂದು ಖಡ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದು

ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೊರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮಿಯಾದ ಸದಾಶಿವನು ಅವನ ಸಾಹಸವನ್ನು ತಡೆದು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪು ದೋರಿ ಅವನನ್ನು ಸಂತವಿಸಿದನು.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಾದಂತೆ ಸೌಂದರ ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ಪುರಾತನರನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ತಿರುವಾರೂರಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಇತ್ತ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನು ತನ್ನ ಶಿವಾನುಭವದಂತೆ ಆಚರಿಸುತ್ತ ಶಿವಸುಮರಸ್ಯಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವಶರಣನೆಂದು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸೌಂದರ ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ಪಿರಿಯ ಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದವನು ಶಿವಶರಣನೂ ವಚನಕಾರನೂ ಶಿವಾನುಭಾವಿಯೂ ಆದ ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನು. ಇವನು ಮಾದರ ಚನ್ನಯ್ಯನಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ತಮಿಳುದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಾಸಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ತಮಿಳುದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ 'ಆಳ್ವಾರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಶಿವಭಕ್ತರೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ 'ಪುರಾತನ' ರೆಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ಹಾಡಿದ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ 'ತಿರುಪಾಡು' ಎಂದರೆ ದೇವರ ಹಾಡು ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ.

College of Commerce

Library, Bijnapur.

College of Commerce

Library, Bijnapur.

ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವನ ವಚನಗಳು.

ನೀತಿಯಿಂದಿರುವುದು

೧. ಶರೀರ ಬೆಳೆದು ಸ್ವಲ್ಪವು ಕೊಳ್ಳುಗು. ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆದು ಸುಖ ಕೊಳ್ಳುಗು. ಸುಖ ಬೆಳೆದು ವಿಕಾರಕೊಳ್ಳುಗು. ವಿಕಾರ ಸಕಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತ್ತು. ಇಂತಿವಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗು ಐಫಟದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೨. ಕಾಮದಲ್ಲಿ ಅಳಿದು, ಕ್ರೋಧದ ದಳ್ಳುರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು, ಮೋಹದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ನಾನಾ ಭವರಸಗಳನುಂಡು ಮೊರ ಸರಾಗಬೇಡ. ಅರಿ ಐಫಟದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ.

೩. ಕಾಮವ ಬ್ರಹ್ಮಂಗಿಕ್ಕೆ, ಮೋಹವ ವಿಷ್ಣುವಿಂಗಿಕ್ಕೆ, ಲೋಭವ ರುದ್ರಂಗಿಕ್ಕೆ ಮದವ ಮದನಂಗ ಕೊಟ್ಟು, ಕಳೆದುಳಿಯಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೪. ಧನವ ಗಳಿಸಿದವ ಹೆಣನಾದ. ಧನಿಯ ಗಳಿಸಿದವ ಅರಿಗಳಿಗೆ ಒಡಲಾದ. ಕನ್ನೆಯ ಗಳಿಸಿದವ ಕುಕ್ಕುರಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾದ. ಅಟ್ಟುವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕುಳುಗುದಿಯಬೇಡ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು. ಅಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗು ಐಫಟದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೫. ಅಸಿಯಾಗಲಿ ಕೃಷಿಯಾಗಲಿ ಯಾಚಕ ವಾಣಿಜ ಮಸಿಯಾಗಲಿ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹುಸಿಯಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಅದು ಅಸಮಾಕ್ಷನ ಬರವು, ಪಶುಪತಿಯ ಇರವು. ಐಫಟದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ತಾನೆ.

೬. ಅತೀಂದ್ರಿಯರೆಲ್ಲರು ಮದನನ ಮನೆಯ ಬೆಸಕುಡುಕೆಯ ನೀರ ಎರೆವುದಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ವ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲರು ಹೊರಗೆ ಆಚಾರವನಿರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಭವಿಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿರಾಸೆವಂತರು ಕೊಡುವರ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕುವರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಐದಾರೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗು. ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು.

೭. ತನ್ನವರನ್ನರಹರು ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣು ಹಿಡಿದು. ಹೊರ ತಾಗಿ ಆ ಮೂರ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯರು ತನ್ನವರಹರು. ಅರಿದವಂಗೂ ಸರಿ. ಜಗದ ಒಡಲಾದವಂಗೂ ಸರಿ. ಆಸೆ ಒಂದೇ ಭೇದ. ಉಭಯಕ್ಕೆ ಹೊರ ಗಾಗು, ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೮. ಆಸೆ ತ್ರಿವಿಧವ ಗೊತ್ತು. ನಿರಾಸೆ ಏಕ ಮಯನ ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲ ಅಹುದೆಂಬುದು ಬಲ್ಲವನ ಮತವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಯೂ ಸದ್ಗುಣ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ನಿಜಭಾವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಾನಾಗಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೯. ಕರ್ತೃಭೃತ್ಯ ಭಾವವಾದಲ್ಲಿ ಸರಸ ಸುರತಸಂಗ ಪರಿಹಾಸ ಕಂಗಳಿಂದ ಮಾಡುವುದು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುದು ಉಭಯದ ಕೇಡು. ಅದು ನಿರಸವಾಗಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೧೦. ಅಂಗವ ಕಳೆದು ನಿಂದ ವಿಹಂಗ ವೈರಿಯಂತೆ, ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಸು ಹೊರತೆಯಾಗಿ ನಿಂದುದು ಅದರಂಗ ಶುದ್ಧ. ಅದರಂದವಿರಬೇಕು. ತ್ರಿವಿಧವ ಹಿಡಿದ ಚಂದ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೧೧. ಭಾಷೆ ತಪ್ಪಿದ ಬಂಟಿ, ನಿಹಿತವಿಲ್ಲದವನ ಅರಿವು, ಧಾತ ನರಿಯದವನ ದೊರೆತನ ತೂತು ಕುಂಭದ ಏತದ ಘಾತದಂತೆ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ.

೧೨. ರಕ್ಕುರಂಗಿ ವಾಚಕ, ಭೂಪತಿಗೆ ದೇಸಿ, ಅಜಾತಂಗಿ ನಿಶ್ಚಯ, ನೇಮಂಗಿ ಖಂಡಿತ ಭಾವ ನಿರ್ಧರವಾಗಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೧೩. ಎಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವವ್ರತ, ಐವತ್ತಾರು ನೇಮ ವ್ರತ, ಆರುವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಶೀಲವ್ರತ, ಮೂವತ್ತಾರು ಆಚಾರವ್ರತ, ತ್ರಿವಿಧ ಕ್ರಿಭಾವ ನೇಮವ್ರತ ಇಂತಿವರಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಾಗಿ ಅರಿದುದೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತವ್ರತ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಅವ ಧಾನಿಯ ಕ್ರಿಶುದ್ಧತೆ.

೧೪. ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳವಂಗೆ ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಡಂಭಕದ ವೇಷ ಧಾರಿಗೆ ನಿಜತತ್ವದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಕುಟಿಲರ ನೆಮ್ಮಿಗೆಗೆ ಘನಲಿಂಗದ ನೆಮ್ಮಿಗೆಯಿಲ್ಲ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ.

೧೫. ಶಬ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು, ನ್ಯೂನಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿದು, ತ್ರಿವಿಧದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿ, ಭವಸಾಶದ ಪಾಕುಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ನಿಶ್ಚಟ ಭಕ್ತನೆಂದಡೆ ಒಪ್ಪುವನೇ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು?

೧೬. ಭಕ್ತಿ ಹೋಯಿತ್ತು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಇದಿರಾಂತಲ್ಲಿ. ಭಕ್ತಿ ಹೋಯಿತ್ತು ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ. ಭಕ್ತಿಹೋಯಿತ್ತು ಲಿಂಗದ ಅಂಗದ ಸಂಗವನರಿಯದೆ. ಅರ್ಥಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯರ್ಥರ ಭಕ್ತಿ ಇತ್ತಲೆ ಉಳಿಯಿತ್ತು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿಯದೆ.

ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನಗಳ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಶುದ್ಧತೆ.

೧೭. ಕುಂಭ ಘಟದಂತೆ ಕುರಹಾಗಿ ತುಂಬಿದ ಜಲದಂತೆ ಮನವಾಗಿ ತಂಡುಲದಂತೆ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿ ಅಗ್ನಿ ಯಂತಾಗಿ ಇಂತಿವು ಕೂಡಿ ಘಟಿಸಿ ಕ್ರಿ ಜ್ಞಾನ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಅರಿಯ ಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೧೮. ಕೈಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಡೇನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲದೆ ಒಡಲೆಡೆ ಯಿಲ್ಲ. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿದಡೇನು, ಮನದಲ್ಲಿ ಅರಿದಡೇನು? ಆ ಇರವು ಆತನ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೧೯. ಆಡುವಾತ ಗಣಮಿಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿದಡೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡು ವಾತನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದಂತೆ, ವಸ್ತುವಿನ ಕೂಟದ ಆಟ ಮರ್ತ್ಯರ ಬೇಟೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ.

೨೦. ನಾನಾ ಫಲವ ಸಲಹುವಲ್ಲಿ ಮೂಲದ ವೇಳೆಯನರಿತು ನೀರನೆರೆಯಬೇಕು. ವ್ರತ ನೇಮ ಕೃತ್ಯ ನಿತ್ಯವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಪಟುಭಟನಾದಲ್ಲಿ ಉಭಯದಳ ಪಿತಾಮಹನಾಗಿ ರಬೇಕು. ಗತಿಬಟ್ಟಿಯ ತೋರುವ ಚರ ಗುರುದ್ವಯ ಗತಿ ಮಹನಾ ಗಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೨೦. ಅಪ್ಪವಾಸವ ತುಂಬುವ ತಿಪ್ಪಣದಂತೆ, ತುಂಬುವಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸೂಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಳದಂತೆ ಅರಿವಿನಭೇದ. ಇಷ್ಟದ ಮುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಯ ಗೊತ್ತನರಿಯಬೇಕು ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೨೧. ಲಕ್ಷಿಸಿ ಕಂಡೆನೆಂದದೆ ಅಲಕ್ಷ ಅನಾಮಯ. ಅದನುಳಿದು ಕಂಡೆನೆಂದದೆ ಮಿಕ್ಕಾವವು ಮೃತಕಾಯ. ಉಭಯವನರಿದು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ.

೨೨. ಮನೆಯ ಹೊರಗಿದ್ದವನ ಮನೆಯ ಒಳಗಿದ್ದವ ಕರೆದಡಿ ವಿರೋಧವುಂಟೇ ಆಯ್ತು? ಕ್ರಿ ಹೊರಗಾಗಿ ಆತ್ಮನೊಳಗಾದಲ್ಲಿ ನಾನೀ ನೆಂಬನ್ನಕ್ಕೆ ಕ್ರಿ ಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವ ನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೨೩. ಪಾಕವನರಿತು ಮಾಡುವ ಗರತಿಯಂತೆ, ಲಾಗನರಿತು ಲಂಘಿಸುವ ವನಚರನಂತೆ, ಮೇಘವನರಿತು ಕರೆವ ಭೇಕನಂತೆ, ಉಚಿತ ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರಿದು ಕೊಡುವುದು ಘನ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ. ಉಭಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಮತ್ತೆರಡಳಿಯಬೇಕು ಆ ಕುರುಹಿನಲ್ಲಿ ಏಳುಟದ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೨೪. ಇಭ್ಯಾಶಕ್ತಿರೂಪಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಾಯಿತ್ತು. ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ರೂಪಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಪದವಾಯಿತ್ತು. ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿ ರೂಪಾಗಿ ರುದ್ರಪದವಾಯಿತ್ತು. ತ್ರಿವಿಧ ಪದ ಕೂಡಿ ಕಾಮನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದೆ.

೨೫. ಅಂಬುಜಾತ ದ್ವಾರವಳಿವೊಳವಾದಡಿ ನಾದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುಂಟೇ ಆಯ್ತು? ಶರೀರ ಸಂಪದದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅರಿವು ಮಹದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನೆರೆ ವಸ್ತು ತಾನಾದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದೆಡೆಯುಂಟೇ? ಕರಣಂಗಳ ಹಿಂಡಿಗೆ ಉರಿಯೆದ್ದು, ನೆಲೆ ನಷ್ಟವಾಗಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ತಾನೆ.

೨೬. ವಿಷದೇಹಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗದೆ, ನಸು ಸುಳುಹ ಭುಂಜಿ ಸುವಂತೆ ಕ್ರಿ ಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಲರಿಯದಿರೆ ಮಾಡುವ ಆಚರಣೆ

ಮಾರ್ಗವಾಗಬೇಕು. ಎಯ್ದಿರೆ ಮಾನ್ಯರ ಕಂಡು ಮನ್ನಣೆಯಾಗಿರ ಬೇಕು. ಈ ಭಾವ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರೆ ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದೂರ.

೨೭. ಸ್ವಪ್ನದ ಭಾಷೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಮುಟ್ಟದ ಭಕ್ತಿ ಚಿತ್ತವನರಿ ಯದೆ ಕಾಡುವನ ಯುಕ್ತಿ ವೃತ್ತಿಕೆಯ ಬೊಂಬೆಯು ಅಪ್ಪವಿನ ಮಂದಿ ರಕ್ಕೆ ಹೋದಂತಾಯಿತ್ತು. ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿ.

೨೮. ದ್ವೈತವಳಿದು ಆದ್ವೈತವಾಗಬೇಕು. ಜ್ಞಾನವಳಿದು ಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಾಗಬೇಕು. ಹಾಲುಮೊಗುವಲ್ಲಿ ನೀರ ಬೆರಸಿದಂತೆ, ಅದು ಹೊತ್ತುದಕ್ಕೆ ವಾರಿ ನಿಂದಂತಾಗಬೇಕು, ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇ ಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೨೯. ಅರಿವೆಂಬುದೇ ಕ್ರಿ, ಕ್ರಿಯೆಂಬುದೇ ನಿರವಯ. ಅದೆಂತೆಂ ದೊಡೆ, ಧರೆಯ ವಾರಿಯು ವಾಯು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಸುರಿವಂತೆ, ಬಾವಿಯ ನೀರ ಭಾಜನ ತಂದು ಕೊಡುವಂತೆ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ನಿಷ್ಠೆ ದೃಷ್ಟವಾದಲ್ಲಿ, ವಸ್ತುವ ಕಟ್ಟಿ ತಂದು ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟವ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯ ಭಿನ್ನಕ್ಕೆ ತೆರಪಿಲ್ಲ. ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಾವಯ ನಿರವಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲ.

೩೦. ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಂಬುದೇ ಜ್ಞಾನ. ಜ್ಞಾನದೊಡಲೇ ಕ್ರಿ. ಸುಗಂಧವ ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿಷ್ಟ ಕರಂಡದಂತೆ, ಆ ಒಡಲಿಲ್ಲದೆ ಗಂಧವಿರಬಲ್ಲುದೇ? ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಕುರುಹಾಗಿ ಅರಿವ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತ್ತು.

ಅರ್ಪಣದ ರೀತಿ.

೩೧. ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣದಾಸೆ ಇಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಭಕ್ತಿಯ ಹೆತ್ತಲ್ಲಿ ನಿಜ ನಿಶ್ಚಯವಿರಬೇಕು. ಅದು ಸಚಿತದ ನಿಶ್ಚಟದಿರವು ಏಳುಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೩೨. ಮನ ಮುಟ್ಟದ ಪೂಜೆ ಮಣ್ಣುಗೋಡೆಯ ತೊಳೆದು ನಿರ್ಮಲ ವನರಸುವನಂತೆ. ವಸ್ತುವ ಮುಟ್ಟದ ಅರ್ಪಿತ ಕುಕ್ಕುರ ಅಸ್ತಿಯ ಕಡಿದು

ತನ್ನಯ ಶೋಣಿತಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪಿರಿವಂತೆ. ಇದು ನಿಶ್ಚಯದ ಮುಟ್ಟು, ಆ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೩೪. ತಾ ಮೂವನ್ನಕ್ಕ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನ. ತಾನುಂಬನ್ನಕ್ಕ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯ. ತನ್ನ ತನು ಭೋಗವ ಮಾಡುವನ್ನಕ್ಕ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಮುಖ ವಾಗಬೇಕು. ಇದು ಸದ್ಭಕ್ತ ಮಾರ್ಗದಿರುವ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇ ಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೩೫. ಪಾದ ತೀರ್ಥವ ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ತೃಪೆಯರತು, ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಹಸಿವರತು, ಭೃತ್ಯಭಾವವಾದಲ್ಲಿ ನಾನೀನೆಂಬುದಿಲ್ಲದೆ, ಅಹಂ ಕಾರ ವಿಸರ್ಜನವಾಗಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿ ವುದಕ್ಕೆ.

ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣಭಾವ ಲಿಂಗಗಳು.

ವಾಯುಪಟವಾಡುವಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೂಲು ಸಿಕ್ಕಿ ಆಡು ವಂತೆ ತನ್ನಯ ಅರಿವು ಕುರುಹಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಎಡೆಬಿಡುವಿಲ್ಲದಾಡಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೩೬. ಮೊನೆಯಿರಿವಡೆ ಕರವಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿದಲ್ಲದಾಗದು. ಮನ ಅರಿವಡೆ ಕುರುಹಿನ ನಿರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಲೆ ನಿಂದು ನಿಂದಲ್ಲದಾಗದು. ಕ್ರಿಭಾವ ಶುದ್ಧವಾಗು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೩೭. ಪಶು ವಾಹನವ ಕಟ್ಟಿದಕ್ಕೆ ನೆಟ್ಟಗೋಲಿಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಸು ಆತ್ಮನ ಕಟ್ಟುವ ಗೊತ್ತು ಇಷ್ಟದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸ್ಥಾಣು ಕಟ್ಟುವ ಡೆಯಬೇಕು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದರಿ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ ವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೩೮. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಬಲಿದು ಹಸಿದನೆಂದು ಅತ್ತದುಂಟೇ ಆಯ್ಯ? ಬೆಸನಾಗಿ ಪ್ರತಿರೂಪಿಗೆ ಕುಚಕ್ಷೀರವಲ್ಲದೆ ಘಟದಿಂದಡಗಿದಲ್ಲಿ ಸುಖ ತಾಯ ಇರವಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದಂತೆ ಉಭಯದ ಭೇದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಯೋಗ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ ಇದಿ ರಿಟ್ಟ ಭೇದ.

೪೦. ವಾಯುವೆದ್ದು ಪರ್ಣ ತೃಣ ಘಟವನೆತ್ತುವಂತೆ ಮನಸಿದು ಘಟವ ಕೊಂಡುಹೋದಂತೆ, ಚಿತ್ತ ನೆನೆದು ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿನಿಂದು ಇಷ್ಟವ ಕೊಂಡು ಐವಬೇಕು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯದ ಗೊತ್ತು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೪೧. ಕಂಡುಹಿಡಿದುದಿದು ಘಟದ ಭೇದ. ಕಾಣದರಸೂದು ಆತ್ಮನ ಭೇದ. ಕಂಡು ಕಾಣದುದ ಹಿಂಗಿ ಕೂಡುದು ಅರಿವಿನ ಭೇದ. ತ್ರಿವಿಧ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗನ ನಿಲವು ಅಸಾಧ್ಯ.

೪೨. ಮರದ ಘಟಕ್ಕೆ ತೊಗಲ ಬಿಗಿದು ಹೊಡೆಯೆ, ಅದು ಒಡ ಗೂಡೆ ನಾದವಾಯಿತ್ತು. ಈ ತೊಡಕಿನ ಭೇದ ಒಡಗೂಡುವ ಲಿಂಗದ ಭಾವ ಕುರುಹಿನ ನೆಮ್ಮುಗೆಯನರಿ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ ವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೪೩. ಫಲ ರಸವನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ನೆಲ ನಿಧಾನವನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಂತೆ ತಾಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳಿಕೊಂಡಿಷ್ಟಂತೆ ಇದ್ದೆಯಲ್ಲಾಗಿ ಕುರುಹಾಗಿ ಅರಿವ ಆತ್ಮನ ಮರೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ದ್ದೆಯಲ್ಲ. ಅರಿವನರಿವುದಕ್ಕೆ ಕುರುಹಿನ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗವ ಮರೆದು ವಸ್ತುವ ಹಿಂಗದಿರು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೪೪. ಕುಸುಮ ಒಣಗಿದಾಗ ಸೌರಭ ಅಡಗಿತ್ತು. ಸಾರವರ ತಾಗ ಸಸಿ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಕುರುಹ ಮರೆದಾಗ ಅರಿವು ನಿಂದಿತ್ತು. ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಭಜನೆಗೊಳಗಾಗಬೇಕು.

೪೫. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ವಸ್ತುವನರಸುವುದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ವಸ್ತು ತಾನೇ ಕುರುಹಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದರಿಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಮಣಿದಾರವ ನೊಳಕೊಂಡು ತಾ ಕುರುಹಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ವಸ್ತುವನೊಳ ಕೊಂಡ ಕುರುಹಿನ ರೂಪು ಮಣಿದಾರದಂತೆ. ಇಂತೀ ಉಭಯದ ಭೇದ ಎಡೆತೆರಸಿಲ್ಲ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ತಾನೇ.

೪೬. ತನ್ನ ಕಾಯ್ವ ಸೆದೆಯ ಕಾವ ಕಾಯ್ವ ಅಂಗವುಂಟೇ ಆಯ್ಯ? ವಸ್ತು ಮುಖದಿಂದ ಎಲ್ಲವನರಿಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ವಸ್ತು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವೇ? ಅದು ತನ್ನ ಉಭಯದ ಕೇಡು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ.

೪೭. ನೀರೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚು ತಾಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. ಶಿಲೆಯೊಳ
ಗಣ ಕಿಚ್ಚು ತಾಯನುಳುಹಿ ಇದಿರ ಸುಟ್ಟಿತ್ತು. ಮರದೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚು
ಮರನನು ಸುಟ್ಟು ಇದಿರನು ಸುಟ್ಟು ಪರಿಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಹರಿಯಿತ್ತು. ಇಂತೀ
ತ್ರಿವಿಧದ ಜ್ಞಾನದ ಭೇದವನರಿ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ
ರಿವುದಕ್ಕೆ.

೪೮. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಜರು ಅಡಗುವರಲ್ಲದೆ ಮನುಜರಲ್ಲಿ
ಮನೆ ಅಡಗಿದುದುಂಟೇ? ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕರ್ತನಲ್ಲದೆ ಆ ಘಟವ ಘಟ
ಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗೋಚರ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು.

೪೯. ಕಂಡೆನೆಂದಡೆ ಮುಂದಕ್ಕೊಂದನರಿವುತ್ತಿದ್ದಿಹಿತ್ತು. ಕಾಣೆ
ನೆಂದಡೆ ಅಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುರುಹಿದ್ದಿಹಿತ್ತು. ಈ ಉಭಯವ ಹಿಂಗಿ ಕಂಡೆಹೆ
ನೆಂದಡೆ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಸಾಧ್ಯವು.

೫೦. ಮೇಘ ಒಸರಿ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಆ ಧರೆಯ ತೋಡಿ
ತೆಗೆಯೆ ಅವ ಸಲಹಿ ಮುನ್ನಿನ ಹಾಗೆ ಧರೆಯೆಳೆಯೆ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟ
ಪ್ರಾಣಯೋಗ ಸಂಬಂಧ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ

೫೧. ಇಷ್ಟದ ಪೂಜೆಯನರಿವುದಕ್ಕೆ ಕೋಲ ಸುತ್ತಿದ ನೂಲಿ
ನಂತಿರಬೇಕು. ಭಾವದ ಭ್ರಮೆ ಹಿಂಗುದಕ್ಕೆ ಸಾವಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಾವ
ಯವಾದ ಸಾವಿನಂತೆ ಭಾವಯ್ಯದಬೇಕು. ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಉರಿ ಅರ
ಗಿನ ಯೋಗದಂತೆ ಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗಬೇಕು. ಇದೇ ದೃಷ್ಟ ಐಘಟ ದೂರ
ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೫೨. ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣಯೋಗ ಸಂಬಂಧ ಯೋಗ ಭೇದದ ಪರಿ
ಯಾವುದೆಂದಡೆ, ಅಕ್ಷಿಯ ಮುಚ್ಚಿದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪವಾಯಿತ್ತು. ತೆರೆದಲ್ಲಿ
ರೂಪವಾಯಿತ್ತು. ತನ್ನಯ ಅರಿವು ಮರವೆಯಿಂದ ಕ್ರಿ ನಿಃಕ್ರಿ ಎಂಬ
ಸಂದೇಹವಾಯಿತ್ತು. ನಿಂದ ನೀರ ನೆಳಲು ಚರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು.
ಆತೆರದ ದೃಷ್ಟವನರಿ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಏಕ ಸ್ವರೂಪ.

೫೩. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಮುಖವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ
ಬರು. ಆ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರತೆಯೇ? ಲಿಂಗದ ಮುಖ
ದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಬಂದು ನಿಂದು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಹವ ಬಿಡಿಸಿ
ಕೊಂಬುವಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗಮುಖ
ದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿವೃತ್ತಿ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ

೫೪. ಕ್ರಿಯಾಸಂಪದನಾದಲ್ಲಿ ಉರಿ ಕಾಷ್ಠವ ವೇಧಿಸಿದಂತಿರ
ಬೇಕು. ಆಚಾರಪರವೊಡಗೂಡಿದಂತಿರಬೇಕು. ಜಲ ಜಲವ ಕೂಡಿದಂತೆ
ಹೆರೆ ಹಿಂಗುದಕ್ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಾರಿಯ ಸಿಲೆ ಬಲಿದು ನೋಡ ನೋಡ ನೀರಾ
ದಂತಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧದ ನಿಷ್ಠೆ, ಪ್ರಾಣ ಕೂಟ, ಉಭಯ
ಮೋಸವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೫೫. ಸ್ಥೂಲದಿಂದ ಕಾಂಬುದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದ ಅರಿವುದು. ಕಾರ
ಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು. ತ್ರಿವಿಧಭೇದವ ನೀಕರಿಸಿ ತ್ರಿವಿಧದ ಭೇದದಿಂದ
ಕಾಣು. ತ್ರಿವಿಧದ ಭೇದವ ಕೂಡಿ ಮರೆ. ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ
ಲಿಂಗವ ಏನೂ ಎನ್ನದಿರು.

೫೬. ಉರ್ಧ್ವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಐದಿದ ವಿಹಂಗ ಅಧೋಮುಖದ
ಲ್ಲಿದ್ದ ಧರೆಯ ನೋಡಿ ತಾನಡರುವ ತೆರನ ಕಾಂಬಂತೆ ತುರಿಯದಲಿ
ಐದಿ ತಿತದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವ ಮಾಡಬೇಕು ಇಷ್ಟ
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ. ಆ ಇಷ್ಟ ನಿಶ್ಚಯದ ನಿಜತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬಚ್ಚಬಯ
ಲಾಗಬೇಕು ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೫೭. ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧದಿರವು ಬೀಜವೊಡೆದು ಮೊಳೆದೋ
ರುವಂತೆ, ಕುಸುಮ ಬಲಿದು ದೆಸೆಗೆ ವಾಸನೆ ಪಸರಿಸುವಂತೆ, ಭೂಜಲ
ಉಣ್ಣಿಪರಿವಂತೆ. ಘನಲಿಂಗ ಘಟಕುರುಹಿನಲ್ಲಿ ನಿಜದೋರುತ್ತಿದೆ. ಐಘಟ
ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಮೂರ್ತಿ ಅಮೂರ್ತಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

೫೮. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಮುಕ್ತಿಪದ. ಭಾವಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ
ಭವಕ್ಕೆ ಬೀಜ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಣಮದ ಗೊತ್ತು. ಇಂತೀ
ತ್ರಿವಿಧ ಭೇದವರತು ನಿಂದುದು ಐಕ್ಯಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ, ಐಘಟ ದೂರ
ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.

೫೯. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರ ಬೆರಿಸಿ ಮಧಿಸಲಾಗಿ ನಿಂದು ನಿಲಿಸಿ
ತೋರಿ ಮುನ್ನಿನಂತಾಯಿತ್ತು. ಅಪ್ಪು ಸಂಗ ಸಂಗವನೆಯ್ದಿದಂತೆ ಇರ
ಬೇಕು ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣಯೋಗ ಸಂಬಂಧ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ
ಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೬೦ ಬೀಜ ಕೊಳೆತಾಗ ಅಂಕುರ ನಷ್ಟವಾಯಿತ್ತು. ಸಸಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಫಲವುಂಟೇ ಆಯ್ತು? ಇಷ್ಟದ ಅರ್ಚನೆ ಅರತು ಚಿತ್ತ ದೃಷ್ಟವ ಕಾಬು

ದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾವುದು ಹೇಳಯ್ಯ? ಅದು ಮುಟ್ಟಿದ ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗು
ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೬೧. ಅಸ್ತವಿಲ್ಲದ ಏರಿ, ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದ ಘಟ, ನಿಜತತ್ವವನರಿಯದ
ಪೂಜೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತ್ತು ಅವನಿರವು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ
ವನರಿಯದೆ.

೬೨. ಮೆಟ್ಟಿದ ಅಡಿಯ ದೃಢವಾಗಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಆಜೆಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತು
ಅಡಿಯಿಡಬೇಕು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದೂರವಾಯಿತ್ತು.
ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತ ನೆಮ್ಮಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಣನ ಪಥ್ಯವನರಿಯಬೇಕು. ಫಲನ
ತೊಡಮ ಕೈಗೆ ತಾಹಂತೆ ಘಟ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲ ಐಫಟ ದೂರ
ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೬೩. ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ವರ್ತುಳವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ
ಗೋಮುಖವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಶಲಾಕೆ ರೂಪಾಗಿ ತ್ರಿವಿಧ ಭೇದ
ಒಡಗೂಡಿ ತ್ರಿವಿಧಶಕ್ತಿ ಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗೆ ಕ್ರಿ, ಕ್ರಿಯಾ
ಶಕ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗೆ ಸರ್ವ ಭಾವ, ಕೂಟ ಭಾವ, ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿ
ನಿಂದು, ತ್ರಿವಿಧದ ತೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ
ನರಿವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಗೊತ್ತು.

೬೪. ಕುರುಹೇ ಘಟವಾಗಿ ಅರಿವೇ ಅತ್ಯನಾಗಿ, ಉಭಯವನ
ರಿವುದು. ಆಚಾರದಂಗವಾಗಿ ಇವು ನಿಂದು ಅಳಯ ಐಫಟ ದೂರ
ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಇರವು ಬಚ್ಚಬಯಲಾಯಿತ್ತು.

೬೫. ನೀರೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ನೀರೇ ತಾಯಿ. ಕಲ್ಲೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ
ಕಲ್ಲೇ ತಾಯಿ. ಮರದೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಮರವೇ ತಾಯಿ. ಅವು ಹೊರ
ಹೊಮ್ಮಿದಾಗ ತಾಯ ತಿಂದು ತಾವು ತಲೆದೋರುವಂತೆ ಕುರುಹಿಂದ
ಅರಿವನರಿತು ಅರಿವು ಕುರುಹ ನಷ್ಟವ ಮಾಡಿ ನಿಂದಲ್ಲಯೇ ಐಫಟ
ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಅಂಗವರತು ನಿಂದ ನಿಲವು.

೬೬. ಮೊದಲು ರೂಪಾದ ಬಿತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಅಳಿದು
ಬೀಜ ನಾಮ ನಿಂದು ಸಸಿಯೆಂಬ ನಾಮವಾಯಿತ್ತು. ಸಸಿ ಬಲಿದು
ಬೆಳೆದು ಉಂಡಿಗೆಯ ಬೀಜವೆಂಬ ಉಭಯ ನಾಮವ ತಾಳಿದುದು.
ಬೀಜ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಎಂಬುದನರಿದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶೂನ್ಯವೆಂಬ ಉಭಯ

ನಾಮವಡಗಿತ್ತು. ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಉಭಯ ನಾಮ
ನಿಂದಿತ್ತು.

೬೭. ಚಿನ್ನ ವಿಶೇಷ, ಮಣ್ಣು ಅಧಮವೆಂದಡೆ ಅದು ನಿಂದು
ಕರಗೂದಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣಿನ ಕೋವೆಯೇ ಮನೆಯಾಯಿತ್ತು. ಮಿಥ್ಯವನರಿದು
ವಸ್ತುವ ನೆಮ್ಮೂದಕ್ಕೆ ಇದೇ ದೃಷ್ಟ, ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ
ವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

೬೮. ಕ್ರಿಯೆಯ ತೆರನ ಅರಿಯೆನೆಂದು ಬಿಡಬಹುದೇ ಆಚಾರವ?
ಆಚಾರದ ತೆರನ ಅರಿಯೆನೆಂದು ಮರೆಯಬಹುದೇ ಮಾರ್ಗವ? ಇಂತೀ
ನಾನಾ ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಸಿ ಮಣ್ಣು
ನಲ್ಲಿ ಅರಸುವಂತೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಒಡವೆಯ ಮರೆದು ನೆನೆವಂತೆ
ಅರಿ. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಗೊತ್ತೆಂಬುಭಯ ಬೇಡ. ಅದು ನಿಜವು
ಮೊಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನಾಮವಿಲ್ಲ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ.

೬೯. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮರೆದು ಸಕಲವ ಕಂಡು ಅರಿದು ಹೇಳೂದು
ಆತ್ಮಭಿನ್ನವೋ ಘಟ ಭಿನ್ನವೋ? ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು
ಕಟ್ಟಿ ಹೋರುವಾಗ ತಾನು ದೃಷ್ಟದ ಅಂಗವ ಹೊತ್ತು ಹೋರುತ್ತಿದ್ದುದು
ಮತ್ತೆ ಕ್ರಿಯಲ್ಲಾಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತೆರಪಾವುದು? ಅಲ್ಲ ಅಹುದೆಂದು ಗೆಲ್ಲ
ಸೋಲಕ್ಕೆ ಹೋರುವುದು ಕ್ರಿಯೋ ನಿಃಕ್ರಿಯೋ? ಮಂದಿಯ ನಡುವೆ
ನಿಂದಿದರ್ ಉಡುವಿನಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಗೆದ್ದೆನೆಂದು ಒಡಿಯಿಸಿಕೊಂಬ
ತೆರದ ಮಾತಿನ ಮಾಲೆ ಬೇಡ. ನೂಲ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟವನೇರುವಂತೆ, ಅಧವೆ
ಬಾಲನ ಹಿಡಿದು ಬದುಕುವಂತೆ, ಕೂಷ್ಮಾಂಡವ ಹಿಡಿದು ಐದುವ ಜಲ
ದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವನಂತೆ, ನೆರೆನಂಬು. ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಹೀನವಾ
ಗಬೇಡ. ಬಿಡದಿರು ಮಾಡುವ ಸತ್ಕಿಯೆ. ಇವನರಿದು ಒಡಗೂಡು
ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಉಭಯ ಭಾವವಳಿದು.

೭೦. ಒಂದ ಜಿಟ್ಟೊಂದ ಹಿಡಿದಿಹೆನೆಂದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಅರಿವು.
ತಮಂಧವೆಂಬ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟು ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳಹು
ದೋರಿದ ಮಚ್ಚಕ್ಕೆ ಹೋಹ ಶಿವ ಬುದ್ಧಿಯಂತಾಗಬೇಡ. ಹಿಡಿದಲ್ಲಿ
ಕಂಡು ಕಂಡಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನಿಂದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿದಲ್ಲಿಯೇ ಉಭಯ
ಬಯಲಾಯಿತ್ತು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ತಾನು ತಾನೇ.

೭೧. ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ವಸ್ತ್ರವ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಲಾಗಿ ಲಿಂಗದ ಕುರುಹು ಇಲ್ಲದಿರೆ ಇದೇನು ಅಂಗನಾಸ್ತಿಯಾದೆ? ಐಘಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಒಘಟಿ ನಾಸ್ತಿಯಾದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನೋವಲೇ ಅಂಗ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.

೭೨. ಅಂಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೈಗೆ ಬಂದೆ. ಕೈಯಿಂದ ಮನಕ್ಕೆ ಬಾರಿ ಯಯ್ಯ! ನಾ ಹಾಡೆ ನೀ ಕೇಳಿ ಬಾಯಿ ಕಿವಿ ನೋವಿಲ್ಲವೇ ಅಯ್ಯ? ನೀ ಪಾವ ದಿನವಿಲ್ಲ. ನಾನಳುವ ದಿನವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂಗವಡಗದು. ಎನ್ನ ಮನ ಉಡುಗದು. ಕ್ರಿಯೆಂಬ ಹಾವಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಮೇಲನರಿಯದೆ ತೋಳಲು ತೈದೇನೆ. ಐಘಟಿಕೆ ತಾವ ಹೇಳಾ ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವೇ.

ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ.

೭೩. ಬೀಜ ಗುರುವಾಗಿ, ಅಂಕುರ ಲಿಂಗವಾಗಿ, ಅದರ ಫಲರಸ ಕಳೆ ಜಂಗಮವಾಗಿ, ಮೂರನುಳಿಯೆ ನಿಂದುದು ನಿಜತತ್ವವಾಗಿ, ನಿರಕ್ತ ಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿಂದುದು ಜ್ಞಾನ ಜಂಗಮ. ಆ ಭಾವ ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ತಾನೆ.

೭೪. ಕಾಲವಿರಹಿತ ಗುರುವಾಗಬೇಕು. ಕರ್ಮವಿರಹಿತ ಲಿಂಗ ವಾಗಬೇಕು. ಭವವಿರಹಿತ ಜಂಗಮವಾಗಬೇಕು. ಈ ಮೂರನರಿತು ಭೇದಿಸಿ ವಿರಕ್ತನಾಗಬೇಕು, ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ.

ತಾಮಸಜಂಗಮರ ರೀತಿ.

೭೫. ಅಶನದಾಸೆಗಾಗಿ ಆಚಾರವ ತಪ್ಪಿ ವಿಷಯದಾಸೆಗಾಗಿ ವಿರಕ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಸಕಲರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ವಿಕಳತೆಗೊಂಬ ಪ್ರಕೃತಿ ಭಾವಿ ಗುಂಟೇ ನಿಜ ಭಕ್ತಿ ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿವುದಕ್ಕೆ?

೭೬. ರಾಜರ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಕೂಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು, ನೀನಾರೋ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕರೆದೊಡೆ, ನಾನೊಡೆಯರು ಎಂದೊಡೆ ಅಡಗದೇಕೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ? ತಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಒಡೆಯತನವುಂಟೇ ನಿನಗಲ್ಲಿ? ಇಂತೀ ಬಿಡು

ಹೋರಿಗಳ ಬುಡ ಅಡಗದೇಕೆ, ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ನರಿಯದೆ?

೭೭. ನರದೇಹವ ತೊಟ್ಟು ತಾ ಗುರುವೆಂದು ಇದಿರಿಗೆ ಇಷ್ಟವ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಕಿ ತುಪ್ಪವನೀಸಿಕೊಂಡು ಅಟುಗೊಂಡು ಉಂಬ ಮಿಟ್ಟಿಯ ಭಂಡರ ಕೆಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಲಿಂಗ ದೃಷ್ಟದಿ ಶ್ರವಕಾಯ. ಇದನರಿತು ಅಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಉಂಡವಂಗೆ ಕರಟಿನ ಕೆಯ್ಯಕೀಟಕ ಆ ಕೂಳು ಘಟಿತಮಯ ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಅವರ ಒಲ್ಲನಾಗಿ.

೭೮. ಗುರುವಿಗೆ ಲಿಂಗ ಸಾಕ್ಷಿ. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮ ಸಾಕ್ಷಿ. ಆ ಜಂಗ ಮಕ್ಕೆ ಅರಿವು ಸಾಕ್ಷಿ. ಇಂತೀ ಅರಿವ ಮರೆದು ನರಗುರಿಗಳ ಬಾಗಿ ಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ತಡೆಯಿಸಿಕೊಂಬ ಅರಿಗುರಿಗೇಕೆ ಅರಿವಿನ ಮಾತು? ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅವರ ಇರವು ಹೊರಗಾಗಿಹುದು.

೭೯. ಬೋಧೆಯ ಹೇಳಿ ಉಂಬವಂಗೆ ಆಗುಚಾಗಿಯ ಮಾತೇಕೆ? ಅವ ಮಾತ ಕಲಿತ ಮಾಗತನಂತೆ, ಆಟವ ಕಲಿತ ಕೊಲಾಟಕನಂತೆ ಬಿಃ ಅದೇತರ ಅರಿವು? ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇದೂರ.

೮೦. ಇರುಳಿಗೆ ಮೊಲೆ ಯೋನಿ ಅಧರ, ಹಗಲಿಗೆ ಸಂಪುಟ ಲೇಖ ಮಾತಿನ ಮಾಲೆಯ ಸರಕು. ವೇಷದ ಪುಣ್ಯವ ಸುಡು. ಭ್ರಾಂತರ ಮಾತು ಸಾಕು ನಿಲ್ಲು, ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಅವರ ಒಲ್ಲನಾಗಿ.

೮೧. ಹೆರುವ ಹೆಂಗೂಸು ಕೂಸು ಸಿಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಉಡಿಯ ತೋರು ವಂತೆ ಅದು ಕೂಸಿನ ಆಸೆಯೋ, ತನ್ನ ಅಪಮಾನದಾಸೆಯೋ, ತನ್ನ ಅಸುವಿನ ಆಸೆಯೋ? ಮಾತ ಕಲಿತು ವೇಷವ ತೋರಿ ಘಾತಕತನ ದಲ್ಲಿ ಉಂಬ ಪಾಶಧಾರಿಗಳಿಗೆಕೆ ನಿರ್ಜಾತನ ಮಾತು? ಅದು ನೀತಿ ಯಲ್ಲ ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಅವರ ಒಲ್ಲನಾಗಿ.

೮೨. ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಈ ಕೇಣಸರದ ಜಾಣತನದ ಗುರುವೇಕೆ? ಸುಡುವೊಡಲ ಬಿಡು. ಅಸುವ ನಿನಗೆ ಒಡೆಯತನವೇಕೆ? ಸುಖದಡಗಿಂಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಿಡಿ ಮೊಲಕ್ಕೆ ಗಿಡುವಿನ ಹಂಗಿಲ್ಲ. ಬಿಡುವನವರ ಐಘಟಿ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು.

೮೩. ವಾಹನದ ಕೀಳಾಗಿ ತಿರುಗುವ ಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದ ವೇಳೆಯ ಕಾವ ಕಳುಗುಡುಹಿಗೇಕೆ ಭಾಳೇಕ್ಷಣನ ಭಾವ? ಕೀಳು ಜೀವ ವೇಕೆ ಅಡಗದು? ಮತ್ತೆ ನಾನೆಂಬುದೇಕೆ ಅಡಗದು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದೆ?

೮೪. ವ್ರತಭ್ರಷ್ಟನ ಗುರು ಘಾತಕನ ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸುವನ ದ್ರವ್ಯದಾಸೆಗೆ ಅವನ ಮಂದಿರವ ಹೊಕ್ಕುಂಡಡೆ ಜಂಬುಕ ತಿಂದ ಹಡುವ ಮಿಕ್ಕ ಹುಳಿತವ ತಾ ತಿಂದಂತೆ ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ.

೮೫. ಮಣ್ಣು ಬೆಂದು ಮಡಕೆಯಾಗಿ ಒಡೆದೊಡೆ ಮುನ್ನಿನಂತಾ ದುದಿಲ್ಲ. ಮಿಸುನಿ ವಿಶ್ವದೊಳಗಿದ್ದು ತನ್ನಯ ರಸ ಕುಲವ ಬೆರಸಿದು ದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷೀರ ಬಲಿಮು ನಿಂದು ಮುನ್ನಿನ ಪಿಸಿತವ ಸಾರಿದುದಿಲ್ಲ. ಮೂರ ನರಿದು ಹರಿದು ಮೂರನೊಡಗೂಡುವ ಡಾಗಿನ ಪಶುಗಳಿಗೇಕೆ ನೆರೆ ನೀರನ ಹೊಲಬು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯರಾಗಿ?

೮೬. ತಡೆವನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದೆಹೆ ನೆಂಬ ಒಡೆಯತನವೇಕೆ? ಇವೆಲ್ಲವನರಿದು ಬಿಟ್ಟು ತಿರಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬಹ ಸ್ನಾನವಿನ ಮರೆಯು ಖುಲ್ಲನ ಹಸುವಿನಂತಾಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮರಿಪು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದೆ.

ನಿರ್ಲೇಪತ್ವ.

೮೭. ಹುಡಿಹತ್ತದ ಗಾಳಿಯಂತೆ ವಾಚ ಹತ್ತದ ಸರ್ವಸಾರ ಸಂಬಂಧಿಯಂತೆ ಭಸ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಘಟಿಯ ಬೀಜದಂತೆ ಘೃತ ಕಿಸಲ ಯದಂತೆ ಏತರಲ್ಲಿಯೂ ಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಕಪಿತ್ಥ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಧು ಪಾನದಂತಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದಕ್ಕೆ.

೮೮. ಭಕ್ತನಾದಲ್ಲಿ ಪಂಕವ ಹೊದ್ದದ ವಾರಿಯಂತಿರಬೇಕು. ಜಲವ ಮುಟ್ಟಿದ ತೈಲದಂತಿರಬೇಕು. ರಸಬದ್ಧಯೋಗದಂತಿರಬೇಕು. ಮರಾಳನ ಮೊಟದಂತೆ ಸಂಸಾರದ ಒದಗನರಿತು ಅರಿಯದಂತಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.

೮೯. ಅರಿದವನಿರವು ಕಮರನ ಅಂಗದಂತೆ ಲಂಪಟನುಲುಹಿನ ಬೆಂಬಳಿಯ ಅಂಗವಾಸಿಯಂತಿರಬೇಕು. ಅದು ಲಿಂಗಾಂಗಿಯ ಬೆಡಗು. ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಸದ್ಭಾವದ ಗೊತ್ತು.

೯೦. ಕ್ರಿ ಭಾವ ಶುದ್ಧತೆ ಆದವನಿರವು ಬೆಂಕಿ ಕಾಷ್ಣವ ಕೂಡಿ ದ್ವಂದ್ವವಾಗಿ ಉರಿದು ಹಿಂಗಿ ನಂದಿದಂತಿರಬೇಕು. ಹುಳಿ ಸಿಹಿಯ ಕೂಡಿ ಕೂಟಸ್ಥದಿಂದ ಉಳುಮೆಯ ಘೃತದಂತಿರಬೇಕು. ವಿಷ ಶರೀರ ದಲ್ಲಿ ವೇಧಿಸಿ ದೆಸೆಯನಳಿದಂತಿರಬೇಕು. ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರತ ಉದ ಕದಂತೆ ಬಯಲೊಳಗಡಗಿದ ಶಬ್ದದಂತೆ ಇರು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇ ಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದಕ್ಕೆ.

೯೧. ಕಾಳಿಕೆ ಹರಿದ ಹಿಮದಂತೆ ನಾಳಿಕೇರ ಫಲವ ನುಂಗಿದ ವಾರಣದಂತೆ ಬೆರಸಿ ಬೆರಸದಂತಿರಬೇಕು. ಅದು ನಾಲಗೆಯ ಹುಣ್ಣಿನಂತೆ ಮೀರಬಾರದು ಅಗೀಕರಿಸಬಾರದು. ಕ್ರಿಜ್ಞಾನ ಸಂಪದದಲ್ಲಿ ಕಾಬ ವಂಗಿ ಭಾವ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ ವನರಿಯದಕ್ಕೆ.

೯೨. ಮರುತ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದ ಉರಿ ವಾರಿಗಂಧದಂತೆ ವಾಳುಕ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಜಲದ ಇರವಿನಂತೆ ಶಿಲೆ ತೈಲದ ಒಲುಮೆಯಂತಿರ ಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದಕ್ಕೆ.

೯೩. ಅದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯೆ ಆ ಶಬ್ದ ತನ್ನ ಒಡಗೂಡಿ ಕರೆ ವಂತೆ ಚಿತ್ತ ನೆನೆದು ತಾ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಘಟವ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಹಂತೆ ವಿಹಂಗನ ಅಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಮರಳುವ ಸಂಚಾರದ ಒಳುಪಿನಂತೆ ಮಿಂಚಿನ ಸಂಚ ತೋರಿ ಹಿಂಚು ಮುಂಚಿಲ್ಲದಂತಿರಬೇಕು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇ ಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದಕ್ಕೆ.

ಅರಿವು

೯೪. ಪಟುಕದ ಘಟದಲ್ಲಿ ರಜ ನೀರ ತುಂಬಿದಡೆ ಧವಲ ಸರಿ ಸೂತ್ರ ಉಂಟೇ? ಉದಕ ಹಿಂಗಿ ಆ ಘಟ ಮುನ್ನಿನಂದು. ಅದನಳಿದು ಕಾಣು ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ.

೯೫. ಕುಟಿಲಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಜಗ ಸಿಕ್ಕದು. ವಾಚಕಂಗಲ್ಲದೆ ಭೋಗ ವಿಲ್ಲ. ಘಟ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗು, ಐಫಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ ವನರಿಯದಕ್ಕೆ.

೯೬. ಪೃಥ್ವಿ ಸದ್ಯೋಜಾತನ ಹಂಗು, ಜಲ ವಾಮದೇವನ ಹಂಗು, ಅಗ್ನಿ ಅಘೋರನ ಹಂಗು, ವಾಯು ತತ್ಪರುಷನ ಹಂಗು, ಆಕಾಶ ಕುಶಾನ್ಯದ ಹಂಗು. ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮವ ಮರೆದು ಓಂಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮವನರಿ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ.

ಸಾಮರಸ್ಯ

೯೭. ಕುರುಹಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅರಿವು ನಷ್ಟವಾಯಿತ್ತು. ಅರಿವ ನುಂಗಿದ ಕುರುಹು ಇದಿರ ಭಾವಕ್ಕೊಡಲಾಯಿತ್ತು. ತನ್ಮಯ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಉಭಯ ದೋರದೆ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಆ ನಿಲವು ತಾನೇ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು.

೯೮. ಉಂಟೆಂಬುದು ಭಾವದ ನೆಮ್ಮಗೆ. ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕೃತಿ. ಉಭಯ ನಾಮ ನಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಂದ ಉಳುಮೆ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಇಕ್ಕಿದ ಗೊತ್ತು.

೯೯. ಅಸ್ವಮಯ ಬಲಿದು ಜಗ ಸಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಧರೆ ಸಲಿಲ ಅನಲ ಕುರುಹಾಗಿ ನಿಂದಿತ್ತು. ಆಪ್ ನಿಲಯಾಂತವಾಗಿ ವಾಯು ಘಟಿಸಿತ್ತು. ಇಂತೀ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರ್ತಿ ಐಘಟೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವಾ ಯಿತ್ತು. ಇಂತಿವು ಪ್ರಳಯಕ್ಕೊಳಗೊಂದು ಹೊರಗಾಗಿ ನಿಂದ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವು.

೧೦೦. ಸ್ಥಾಣುವಿನ ರಜ್ಜು ಮೀರಿ ಎಯ್ದ ದೇಸಿ ಆಡಿ ತನ್ನಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಹಂತೆ ವಸ್ತುವಿನ ಗೊತ್ತಿನಿಂದ ಕಟ್ಟು ಮೀರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿಗೆ ಐದುವ ತೆರ.

೧೦೧. ಸರ್ವವೆಲ್ಲವು ವಸ್ತುವಿನ ಅಧೀನವಾದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ತಟ್ಟುವ ಮುಟ್ಟುವ ತಾವುಂಟೆ? ಸರ್ವಜ್ಞ ಭಾವಗೆ ಭಿನ್ನ ಭಾವವಿಲ್ಲ ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.